

BUDAPESTI UNITÁRIUS HÍRLEVÉL

A BUDAPESTI NAGY IGNÁC UTCAI UNITÁRIUS EGYHÁZKÖZSÉG HÍRLEVELE
2003. OKTÓBER – DECEMBER

III. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM

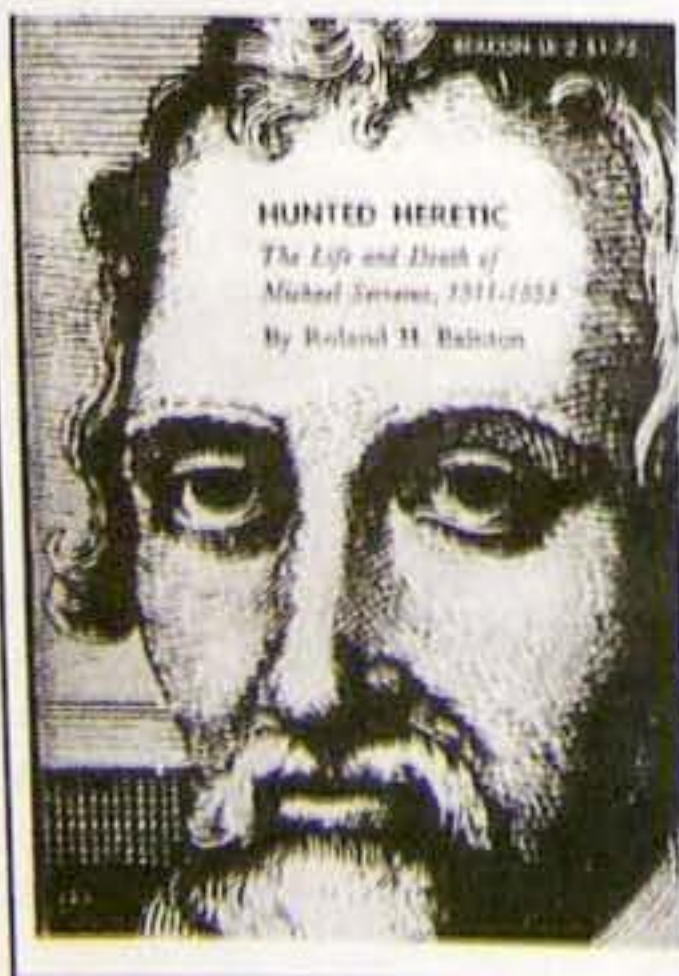
A TARTALOMBÓL

Presbitériumunk
munkájáról 2

Lelkész napló 3

Szervét Mihályra
emlékezünk 3-4

Paleológ
Egy újabb „Titanic” 5-6

„Égi béke, égi láng
Önti sugarát le ránk,
A vak éj, a vak sötét
Bomlik, oszlik szerteszét.”

(Unitárius énekeskönyv)

Kedves Atyámfiai, kedves Testvéreim!

A budapesti Unitárius Egyházközség Presbitériuma
és alulírottak nevében mindannyiuknak áldott, szeretetteljes
karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kívánunk.

Szeretettel hívunk és várjuk minden kedves hívünket karácsony első és másodnapja alkalmából úrvacsoraosztással egybekötött ünnepi istentiszteletünkre. Mindkét napon, december 25-én és 26-án de. 11 órától kezdődnek ünnepi szertartásaink. Első nap a gyülekezeti lelkész prédikál, akit követ majd *Dávid Ferenc* légátus testvérünk, úrvacsoraosztásra előkészítő beszéde. Másodnapján szószéki szolgálatot végez az ünnepekre kiküldött afia, ezt követően *Kászoni József* mond úrvacsorai beszédet.

December 21-én du. 16 órai kezdettel tartjuk **gyerek-karácsonyfa ünnepélyünket**. Ez alkalomból várjuk a gyerekeket szüleikkel, nagyszüleikkel és keresztszüleikkel együtt. Kérjük, hogy a gyerekeket készítsék föl ez alkalomból egy ünnepi verssel, énekkel, akik hangszeren játszanak egy rövid zenemű előadásával, amit ez alkalomból meghallgathatunk.

December 28-án tartjuk az óév utolsó, alkalmi istentiszteletét.

Szintén hagyományainkhoz híven tartjuk meg január 1-jén az új év első istentiszteletét.

December elején kezdődtek meg a gyülekezeti termünk felújítási munkálatai. Reményeink szerint ezek a munkálatok 2004. január 31-ig befejeződnek. Rendezvényre, szeretetvendégségre leghamarabb csak az újév februárjában kerülhet sor. Ekkor tartjuk meg a megújult gyülekezeti terem felszentelését.

Az új év első vasárnapi istentisztelet keretében emlékezünk majd egyházunk fennállásának 436 éves évfordulójáról.

A farsangi ünnepkörben több alkalommal tartunk majd a vasárnapi istentiszteleteket követően közebédet, amelyeknek időpontját szószéki hirdetéseink keretében ismertetjük.

Körlevelünkhöz csekket is mellékelünk és kérjük kedves híveinket, hogy lehetőségükhez mérten támogassák egyházközségünk kiadásait, ugyanakkor szeretettel hívjuk fel azon testvéreink adományozó jókedvét, akik 2003. évben még nem fizették be egyházfenntartói hozzájárulásukat, azok ezt tegyék meg a karácsonyi ünnepkörben, vagy legkésőbb az esztendőfordulóig, mivel csak azok lehetnek a 2004-ben tartandó egyházközségi közgyűlésünknek jogosult tagjai, akik 2003-ra befizették hozzájárulásukat. Egyben szeretettel hívjuk fel figyelmüket arra, hogy 5.000 Ft. illetve azon felüli adományoknál adóigazolást adunk, melynek 30 %-a a személyi jövedelemadóból visszaigényelhető. Megértésüket és közreműködésüket előre is köszönjük.

*Az adventi várakozás beteljesedésének reményében,
még egyszer áldott ünnepeket kívánunk,*

Atyafiságos tisztelettel és szeretettel:

Zoltán Csaba s. k.
gondnok-pénztáros

Kászoni József s. k.
lelkész

Schmidt Gábor s. k.
gondnok

Advent harmadik vasárnapján, december 21-én 11 órától gyermek-istentiszteletet tartunk, amelyen bemutatásra kerül Lovas Zsuzsanna meséje, az Erdei madárkarácsony. Várunk szeretettel minden kicsit és nagyot, akik versekkel, énekekkel, hangszeres produkcióval szeretnének megörvendeztetni bennünket.

Karácsony első napján, december 25-én 11 órától tartjuk úrvacsoraosztással egybekötött ünnepi istentiszteletünket, amelyre hívjuk minden kedves testvérünket.

2004. január 1-jén tartjuk Újévköszöntő istentiszteletünket 10 órától.

Címünk: 1181 Budapest, Szervét Mihály tér 1.
(Kőbánya-Kispesttől a piros 136-os busszal 5 megálló)

A PRESBITÉRIUM MUNKÁJÁRÓL

A Presbitérium 2003. szeptember 17-én tartott ülésén támogatólag döntött arról, hogy Egyházközségünk lépjen testvéregyházközségi kapcsolatra az egyik legnagyobb amerikai gyülekezettel, a Portlandi Unitárius-Univerzalista Egyházközséggel. A kapcsolat építésére és szervezésére háromtagú bizottságot hozott létre a Presbitérium. A bizottság tagja lett Léb Erzsébet, Sass Márton és David McFagham.

A Presbitérium 2003. november 19-én határozott arról, hogy a Belváros-Lipótváros Egyházi Épületekért Alapítvány által pályázat keretében biztosított 3 millió Ft-os támogatást Egyházközségünk a gyülekezeti terem felújítására fogja fordítani. Ezzel folytatódik az első emeleti közösségi helyiségek felújítása, melyet tavaly kezdtünk meg és remélhetőleg 2004-ben is lesz alapítványi támogatás a folytatásra. A kivitelezési munkák december elején megkezdődtek, melynek keretében megújul a terem mennyezete, elektromos és világítási rendszere, valamint a falak és nyílászárók festése-mázolása is megtörténik, csakúgy mint a parketta felújítása. A 2004. februári gyülekezeti rendezvényünket már a megújult gyülekezeti teremben tarthatjuk meg.

Szintén a novemberi ülésen tárgyalta meg a Presbitérium a magyarkúti ingatlanon álló épület felújításának koncepcióját. A Presbitérium célja,

hogy az épületet alkalmassá tegye táborok, egyházi és családi üdülések, konferenciák rendezésére. A Fehérvári Péter építőmérnök által készített vázlattervet némileg módosítva a Presbitérium elfogadta. A koncepció szerint a felújítás eredményeként a négy meglévő helyiségben konyha, női-férfi zuhanyzó és mellékhelyiség, valamint két hálósoba kerül kialakításra, mely alkalmas lesz 10 fő egyidejű elszállásolására. Ennél nagyobb igény esetén a kertben sátrak, illetve faházak állíthatók fel. Az épület téliesített lesz, így egész évben a hazai és külföldi unitáriusok rendelkezésére fog állni. A két veranda és a közte lévő terület előtetővel beépítésre kerül, ahol egy társalgó-étkező kialakítása szerepel a tervben. Ezáltal a jelenlegi 86 négyzetméteres alapterület 104 négyzetméterre növekszik.

2004. elején a koncepció további egyeztetésére kerül sor a tulajdonos Magyarországi Unitárius Egyházzal és a település önkormányzatával. Ezt követően készülnek el a részletes tervek és a költségvetés. A kivitelezéshez Egyházközségünk központi egyházi és pályázati forrásokat kíván bevonni, illetve számít a hazai és külföldi unitáriusok egyéni és közösségi támogatására, adományaira is. A pénzügyi források rendelkezésre állását követően megkezdődhet a régóta várt felújítás, reményeink szerint 2004. második felében vagy 2005. első felében.

KÁSZONI JÓZSEF LELKÉSZ ISTENTISZTELETI NAPLÓJÁBÓL

A máig jó emlékű magyarkúti rendezvényünket követően szeptember utolsó vasárnapján őszi hálaadásra gyűltünk össze a Budapesti Unitárius Egyházközségben. A hosszú forró nyár után jó volt újra együtt lenni, hálát adni Istennek gondviselő jóságáért, hogy munkánkat eredménnyel, tevékenységünket és jócselekedeteinket „érdeklődéssel” kísérte.

Október és november hónapokat az emlékezésnek szenteltük. Október 5.-én az Aradi 13-nak állítottunk méltó emléket, 12-én Serveto Mihályra emlékeztünk első alkalommal, halála 450. évfordulója alkalmából. 19-én Balázs Ferenc volt mészki l elkész munkáját elevenítettük születésének 102., halálának 66. évfordulója alkalmából. 26-án Servetonak és általa a reformátoroknak állítottunk emléket ebben a hónapban immár második alkalommal. Ebből az alkalomból könyvbemutatóra is sor került istentiszteletet követően, a gyülekezeti teremben.

November 1-jén halottaknap i istentiszteletet tartottunk du. 18 órai kezdettel templomunkban. A hónap utolsó két napján a Pestszentlőrinci Unitárius Egyházközségben teológiai konferencia keretében vettünk részt ünnepi rendezvényen, amelynek súlypontja ismételten Serveto élete és munkája volt.

Szertartásaink:

keresztelés:

Augusztus 23-án Füzesi Zoltán unit. és Rezes Hajnalka r. kat. kisleiát: Mátyás-Zoltán, 24-én Schüsler Károly unit. és

Kelemen Szilvia r. kat. kisleiát Anett, augusztus 30-án Soós Csaba unit. és Orosházi Erzsébet r.kat. kisleiát Ádám, szeptember 7-én Dr. Nagy Zoltán r. kat. és Demján Kinga unit. kisleiát Szabolcs, 27-én Száraz Attila unit. és Gyurkovich Krisztina unit. kisleiát Gergő-Bendegúz, ugyanaz nap Major György r. kat. és Hegedüs Edit unit. kisleiát Vivien, október 19-én Dimény Zoltán unit. és Fodor Enikő ref. Kisleiát Júlia, okt. 26-án Endrédi László r. kat. Dudás Hilda-Gabrella unit. kisleiát Márton testvéreink kisgyermekait kereszteltük. Adja a jó Isten, hogy a megkeresztelt kisgyermekek fejlődjenek továbbra is testben és lélekben Isten és ember iránti kedvességükben.

Esketés:

Augusztus 23-án Kecskés Tibor unit. és Szedlacsek Judit ref., augusztus 30-án Papek Gergő unit. és Karalyos Anita r. kat., szeptember 27-én Major György r. kat. és Hidvégi Edit unit. testvéreinket részesítettük egyházi megáldásban, akiknek életére Isten áldását kérjük.

Temetés:

Augusztus 28-án utolsó útjára kísértük és eltemettük Bíró Sándor-Áron (61), szeptember 17-én dr. Pálffy Miklós (90), szeptember 19-én Héczey András(68), és Héczey Andrásné sz. Takács Éva (70), szeptember 30-án Kerékgyártó Jánóné sz. Dániel Anna (95), október 14-én Dr. Putnoky János (82) testvéreinket. Emléküket a jó Isten tartsa meg hozzátartozó szerettei számára.

SZERVÉT MIHÁLYRA EMLÉKEZÜNK

Az emlékezés tudatunk különleges jelensége. Általa felidézhető a múltban élt elődeink alakja, tevékenysége. Az emlékezés nemzedékről nemzedékre átörökíti a több száz éve megélt jelent.

Szervét Mihály alakját idéztük meg október 26-án a Nagy Ignác utcai templomban.

Miguel Serveto 1511-ben született egy navarrai kis városban, Tudelában. Katolikus szüleivel Villanovában élt, szülei papnak szánták.

Előbb jogi, majd orvosi pályára lépett, földrajzi, matematikai, csillagászati téren is nagy tájékozottságról tett tanúbizonyságot.

Egyetemi hallgató korában kezdte tanulmányozni a Bibliát, melyben megtalálta tanítómesterét, Jézust. Minél mélyebben foglalkozott a szent könyvvel, annál inkább erősödött azon meggyő-

ződése, hogy a Szentháromság dogmája akadály a mohamedánok, zsidók, keresztények vallási harmóniájának megteremtésében.

Szervét ifjúsága idején és az azt megelőző évtizedekben a korabeli katolikus hatalom türelmetlen intézkedései folytán több százezer zsidót száműztek, és több tízezer mohamedánt és zsidót égettek el hitük miatt. Az inkvizíció és eretneküldözés nagy hatással volt az ifjú vallásról való gondolkodására.

20 éves volt, amikor megjelent első hittani műve: a *Hét könyv a Szentháromság dogmájának tévelygéséről*. Az inkvizíció Felső Tanácsa

eretneknek ítélte tanaiért, s elrendelte elfogatását. Strasbourgól nem tért vissza hazájába még pap testvére hívására sem.

Tanai miatt tovább üldözték, ezért Szervét nevét megváltoztatva Párizsban, az orvosi egyetemen

tanított. Itt fedezte fel a kisvérkört. 1535-ben Lyonba költözött, ahol a Treschel Testvérek kiadásában megjelentette Ptolemaios Geográfiájának újabb kiadását. Ezt megelőzően 1525-ben Strasbourgan a korábbi kiadásban is tevékenyen részt vett.

1541-ben Vienne városában az ottani püspök orvosa lett, és Geographiája újra megjelent. Négy évvel később Kálvinhoz fordult néhány nehéz teológiai kérdés megvitatása érdekében.

Kálvin egyre fokozódó türelmetlenséggel viseltette az általa eszelősnek tartott Szervét szentháromság iránti kételyeivel szemben.

Hét esztendővel később, 1553-ban Szervét titokban megjelentette összes írásait egy viennei kiadónál. A Restitutio név nélkül MSV iniciálékkal jelent meg, ám Kálvin hamar ráismert annak szerzőjére. Bár gyanút keltő iratait megsemmisítette, az inkvizíció nyomozása folytán a Genfbe érkező Szervétet elfogták, börtönbe vetették.

A börtönből sikerült megszöknie, ekkor távollétében halálra ítélték, s jelképesen könyvével együtt bábu formájában elégették.

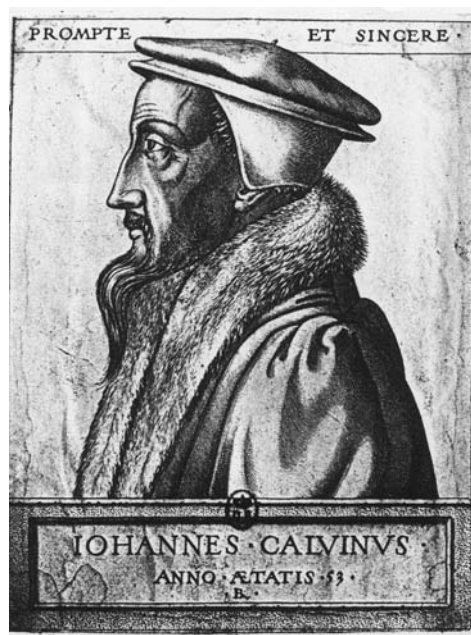
Ki tudja, milyen okból ismét Genfbe ment, és Kálvin miséjének hallgatása közben ismét felismerték, és újra letartóztatták hamis tanok hirdetésének vádjával. Szervét pere hétről hétre húzódott, a francia inkvizíció is követelte magának a hitújító perét. Genf megtagadta a kiadatást, közben elmarasztaló ítéleteket gyűjtött be Zürichből, Baseltől, Bernből, s ezek után hozott saját ítéletet: „... hogy Istennek Egyházát ily fertőzéstől megtisztítsuk... az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek nevében... elítélünk téged Servetus Mihály, hogy máglyára köttessél, könyveiddel együtt hamuvá égettessél... Eképpen fogod végezni életed, például szolgálván azoknak, akik hozzád hasonlóan cselekednének.”

Servetus börtönében bocsánatot kért a per alatti gorombaságaiért Kálvintól. Utolsó kívánsága az volt, hogy kard által halhasson meg, de ezt nem teljesítették.

„Jézus az örök Isten fia, könyörülj rajtam!” – ezen utolsó szavaival fejezte be életét a szentháromság tanát elvető reformátor.

Négyszázötven év távlatából kegyelettel emlékezünk a kiváló tudós elmére, tragikus életútjára. Halála jelkép lett a vallási tolerancia elérése érdekében folytatott küzdelemnek.

A megemlékező istentisztelet után a gyülekezeti teremben Szervét-könyvkiállítást tekinthettek meg az érdeklődő egyháztagok és meghívott vendégek.

A könyvek egy részét az egyházi unitárius könyvtár állományából emeltük ki erre az alkalomra, másik részben magántulajdonban lévő Szervéttel kapcsolatos könyvek és térképkiadványok szerepeltek.

A kiállítás megnyitása után a hívek kezükbe vehették ezeket a kiadványokat, és részletesen tájékozódhattak felőlük Szász János lelkésztől és Muszka Ibolya könyvtarostól.

A megemlékező ünnepséget szeretetvendégség követte, melyen kötetlenül megoszthatták gondolataikat a jelen lévők.

Felhasznált irodalom:

Bainton, Roland H.:

Hunted Heretic. The Life and Death of Michael Servetus 1511-1553 USA, 1953.

Bencze Márton:

Szervétről (kézirat, év nélkül)

Gróf László:

Servetus Mihály élete és halála
in: Cartographia Hungarica, 1994. december

Kis Zoltán:

Emlékezés Szervét Mihály mártírhalálára
in: Unitárius Élet, 1993. 6. szám

Kónya István:

Kálvin és Servet
in: Világosság, 1974. augusztus-szeptember

PALEOLÓG

Egy újabb „Titanic”

Lehet, hogy lesznek olyanok, akik becsapva érzik majd magukat, amikor fölfedezik, hogy nem egy elsüllyedt hajó-szenzációról lesz szó a továbbiakban.

Ők pillantsanak vissza a címre, és meg fogják látni, hogy a *Titanic* szó idézőjelben van.

A luxushajó neve tragédiát jelentett a maga idejében: azt a biztonságot, erőt, amely legyőzött.

Mit jelent számunkra ma? Sokkal inkább értéket, mégpedig elvont értéket: a megtalált, kézzelfogható legendát. Ilyen értelemben tehát – és akkor már gondolom mindenki egyetért ezzel – a „Titanic” vonatkozatható Jacobus Paleologus munkáira. Jacobus Paleologus is „elsüllyedt” az évszázados homályban, munkái pedig még inkább, hiszen legtöbbjük el is veszett.

Ezek után néhány olvasó számára kiderült, hogy amiről a következőkben szó lesz, az nem más, mint a tavasszal megjelent könyv: *Földi és égi hitviták. Válogatás Jacobus Paleologus munkáiból*.

Bevallom, zavarban voltam, amikor a kiadó, Szócs Géza azt mondta: „Olyan könyvet adtunk most ki, amely egyetlen unitárius polcáról sem hiányozhat. Ez egy válogatás Jacobus Paleologus Erdélyben írt munkáiból.” Tudtam, hogy hallottam már ezt a nevet, de sehogy sem tudtam az unitarizmushoz kapcsolni. (A könyvből, Dr. Balázs Mihály tanulmányából aztán arra is rájöttem, miért és honnan volt ismerős számomra a név.) Idővel az is kiderült, hogy nem okvetlenül az én hibám, hogy nem ismertem, hiszen komoly, elismert tudósok sem tudtak mit kezdeni Jacobus Paleologus névvel.

Lássuk, ki volt hát ő?

Szenzáció számba menő kéziratos műveit negyven évvel ezelőtt fedezte föl Pirnát Antal Kolozsvárott és – német nyelvű monográfiájában – ő hívta föl a figyelmet kivételes fontosságukra. Ezek után elkezdődött a kutatás, és meglepően sok adatot találtak.

Kiderül például, hogy Jacobus Paleologus 1520-ban született Chiosz szigetén, amely az Égei tengerben fekszik, és abban az időben Genova fennhatósága alá tartozott. Apja Theodor Olimpariosz görög származású, ortodox vallású kőműves; anyja Tommasina de Chiavari, római katolikus, aki a szigetet irányító Giustiniani család házában volt szolgáló. Föltehetően az ő támogatásukkal tanulhat a domonkosok genovai és ferrarai rendi iskoláiban, majd teológiai tanulmányokat folytathat a bolognai egyetemen. 1555-ben a világiak oldalán vállalt részt abban a küzdelemben, amely Chiosz szigetén a genovai köztársaságot képviselő megbíztottak és a katolikus püspök között alakult ki; ennek ellenére nem biztos, hogy ez volt az oka annak, hogy a ferrarai inkvizíciós törvényszék 1555 végén beidézi. Csak 1557-ben, Vencence érintésével érkezik Ferrarába, és roppant figyelemre méltó, hogy éppen ezen az útnál találkozik életében először jelentékeny közép-európai személyiséggel, aki nem más, mint Verancsics Antal, híres magyar humanista, később esztergomi érsek. Paleologus későbbi beszámolója szerint, a ferrarai törvényszék fölmenti őt, ám 1557 szeptemberében Genovában mégis elfogják és börtönbe vetik.

Egyáltalán nem világos, hogy miért tartóztatják le, ám – mondja Dr. Balázs Mihály – az eljárás során már nyilvánvalóan a presztízsküzdelmeken túlmutató ügyek is előkerülnek. Már írások is szóba jönnek, amelyek sajnos időközben elvesztek; a megidézett tanúk pedig úgy beszélnek róla mint bizonyos „görög” eretnység hirdetője. Végül a börtön meg-

töri Paleologust, és aláír egy nyilatkozatot, amelyben beismeri az inkvizíció által felrótt eretnekségek hirdetését. Helyzete kilátástalan, de ismeretlen barátai segítségével mégis sikerül 1558 elején megszöknie a genovai börtönből. Mivel Itáliát veszélyesnek találja, Konstantinápolyba igyekszik, ám december 8-án, Raguzában üldözői – egy feljelentés nyomán – ismét elfogják. Az inkvizíció via della Ripettán fekvő hírhedt börtönéből úgy sikerül „kerekelt oldania” 1559 augusztus 18-án, hogy IV. Pál pápa halála után zavargások törnek ki, és az inkvizíció börtönét is lerombolják. Nem sokáig örvend a szabadságnak, mert 1560 májusában újra elfogják és a velencei Citadella börtönbe zárják. Néhány hónap múlva, mivel attól retteg, hogy kiadják Rómának, innen is sikerül megszöknie. Ghislerius, a fő inkvizítor, 1561. március 5-én elítéli a görög szerzetest mint visszaeső eretneket és képmását elégetteti.

Ezek után Európában keresi a helyét. 1562 januárjában megjelenik Poissyben majd Tridentben, ahol magas rangú pártfogókat keres; Prágában rövid ideig nyugalmat talál, de már 1563-ban Szászországba utazik, onnan vissza Prágába, ahol meg is nősül. Az 1560-as évek legvégén és 1570-ben különféle teológiai írásokat fogalmaz meg, és a kutatók valószínűsítik, hogy igen termékeny periódusa ez. Szerinte e miatt tartóztatják le 1571. március 30-án, és – mint maga mondja – „sok éves munkám és írásaim” V. Pius pápa hivatalnokainak kezébe kerül. A tanulmány írója szerint viszont, valójában ismét nem világos letartóztatásának oka, hiszen más források azt mondják, hogy vonakodott részt venni egy általa ismert domonkos barát elfogásában. Biztos viszont, hogy letartóztatják, ám nem adják ki Rómának, hanem júliusban kiutasítják a Miksa császár fennhatósága alá tartozó összes területről.

Balázs Mihály szerint valószínűleg ebben a periódusban történik meg Paleologus eszmei találkozása az erdélyi és lengyelországi antitrinitáriusokkal is. Minden esetre, az a „két-ségbeesett hangú levél”, amelyben Dávid Ferenc hozzáfordul és elmondja, „mit gondol saját maga és formálódóban lévő közössége történeti szerepéről”, ez a levél 1570 novemberében íródott. Ebben a latinul megfogalmazott levélben Dávid Ferenc leírja vívódásait az igazság keresésében, kételyeit, gondjait. Tanácsot kér a levélben, és – mondja Balázs Mihály – a levél hangneméből az is kiderül, hogy nem ez az első alkalom, hogy ezt teszi. Kapcsolatuk mindennek tekinthető, csak felületesnek nem, hiszen Paleologus 1572 februárjában Erdélybe indul, és ezt követően négy évet tölt itt el, rövidebb-hosszabb megszakításokkal. Rendkívül termékeny periódus ez, kiváltképpen azért, mert Dávid Ferenc kérésére és pontos kérdéseire próbál választ adni azokban a munkákban amelyeket Erdélyben ír – részben Kolozsvárott, részben Olconán, Gerendi János unitárius főúr birtokán. És ezek azok a munkák, amelyek kiállták az évszázadok felejtését: lemásolták őket és megőrizték gondos kezek, olyan emberek, akiknek hitéhez kellett, akiknek hitéhez hozzájárult Jacobus Paleologus a maga gondolatrendszerével. És ebből a gondolatrendszerből a mai világ számára nem sok maradt fenn, csak egy nyugtalan, kalandos életű, két-ségtelenül érdekes egyéniségnek az a darabkája, amely Erdélyben írott munkáiban tükröződik.

Kinek fontos ma a Titanic? Azoknak, akik rokonai az egykori utasoknak. De ugyanolyan fontos bárkinek a világon, hiszen réges-régen túlnötte egyszerű luxus-hajó státusát...

És akkor kinek fontos Paleologus? Fontos nekünk, unitáriusoknak, hiszen az, hogy hitünk pontosan olyan, mint amilyen, nagyrészt neki is köszönhető. De fontos az Erdélyben élő összes magyarnak, hiszen ott élt és – mint láttuk – szinte csak az ott írt munkái maradtak fenn; az erdélyi magyarság viszont az egyetemes magyarsághoz tartozik, tehát

minden magyarnak fontos lehet ez az „eretnek”, hiszen különleges teológiai kérdésekkel foglalkozik, amelyek nem csak az unitarizmushoz és nem csak a reformációhoz tartoznak; de akkor már fontos a világon bárhol élő unitáriusoknak, és nem csak unitáriusnak, hanem az összes kereszténynek...

Lehet a gondolatot tovább folytatni ezen a síkon. Tény, hogy napvilágot látott egy gyöngyszem, melynek értéke túlnő rajtunk, de nekünk segít jobban megérteni és megismerni saját hitünket, annak gyökereit.

2003 karácsonyában, némileg eltérve a hagyományos újévi köszöntéstől, hadd kívánjak mindnyájatoknak bort, bizát, bölcsességet, más szóval jókedvet és bőséget, s amit nemzeti imádságunk költője kifejejtett a kért áldások sorából: okos, szeretetteljes egyetértést egymás közt.

Kászoni József lelkész és a presbitérium

BUDAPESTI UNITÁRIUS EGYHÁZKÖZSÉG
Lelkészi Hivatala
1055 Budapest, Nagy Ignác u. 4.

Készpénzzel bérmentesítve
Bp. 62 1376

NYOMTATVÁNY

A HÍRLEVÉL kiadója a Budapesti Unitárius Egyházközség Presbitériuma – megjelenik 800 példányban
A HÍRLEVÉL felelős szerkesztője: Schmidt Gábor – A HÍRLEVÉLLEL kapcsolatos leveleket kérjük a Budapest Nagy Ignác utcai Unitárius Egyházközség 1055 Budapest, Nagy Ignác u. 2-4. alatti címére küldeni.
A borítékra kérjük írják rá: „HÍRLEVÉL”.
Elektronikus levél küldhető a cerbi@cerbi.hu címre is.
Nyomda: Cerberus Kft. 1066 Lovag u. 14. Felelős vezető: Schmidt Gábor